Ч. 249. Неділя 17 (4) падолиста 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввх на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З угорского сойму. — Італїяньскі демонстрациї. — Орґанізация ческих католиків. — Демонстрациї з причини дорожнї.

На вчерашнім засїданю угорского сойму відчитано письмо хорватского посла Поповича, в котрім він складає достоїньство секретаря палати, а то з причини передвчерашної бучі, коли мадярска більшість допустила ся великих надужить супротив немадярских послів. — В імени комісиї ненарушимости посольскої предложив п. Гедервері справоздане осуджуюче четвергове поведенє кількох хорватских послів. Хорват, п. Маззорані заложив протест против справоздання комісиї, натомість палата приймила до відомости справоздане всїми голосами против голосів немадярских послів. Відтак хорватскі посли, вичислені в справозданю комісиї, серед котрих був також п. Попович, заявили, що не мали наміру обиджувати президента палати і відповідно до ухвали комісиї перепросили палату. Відтак сойм ухвалив 139 голосами против 28 перейти до подрібної дискусиї над автономічною тарифою митовою. Против голосували посли хорватскі і инших народностий. В дискусиї промавляли посли хорватскі. Кільком з них президент відобрав голос, що викликало з їх сторони голосні протести. Коли замкнено дискусию, заявив президент, що 20 послів зажадало поіменного голосованя і відложеня голосованя до слїдуючого засїданя. По мисли реґуляміну президент мусить згодити ся на таке жаданє. — В такий спосіб хорватска обструкция проволїкає ухваленє угодових продложень на Угорщинї з дня на день.

Як доносить бюро кореспонденцийне з Будапешту, сторонництво послів национальних на вчерашнїй вечірній нарадї ухвалило займити становище против угоди задля того, що єсть сторонництвом опозицийним. Натомість заперечено поголосцї, немов би ті посли разом з Хорватами і полудневими Славянами постановили з тої причини голосувати против угоди, аби зробити конець дуалїзмови і дати натомість можність утвореня полуднево-славяньскої держави. Національні посли на Угорщинї з цїлою силою виступили би против гадки утвореня такої держави, бо добачують в тїм небезпечність.

Передвчера перед полуднем устроїли італїяньскі студенти нову демонстрацию в справі уладженя свого університету і то перед віденьским парляментом. Студенти раз-по-раз підносили оклики в користь італїяньского університету в Триєстї, так довго, поки до зібраних студентів не вийшли італїяньскі посли. Їх іменем промовив пос. Кончі, повідомляючи студентів, що італїяньскі посли розважили основно жаданя Італїянців в університетскій справі та що о своїх ухвалах, поки-що довірочних, повідомлять правительство. Бесїдник завізвав студентів, щоби здержали ся від дальших демонстраций. — Коли то діяло ся у Відни, то на другім теренї борби о італїяньский університет, в Градци прийшло передвчера до подій дуже поважних. Передвчера якраз отворено університет по дводневім замкненю. Італїянцї обсадивши бічні входи до університету, не хотїли допустити німецких студентів на виклади. Ізза сего прийшло до бійки між одними а другими. Вкінци Італїянців, які були в меншости, виперто до міста. В бійцї чотирох німецких студентів ранено тяжко а много лекше. Також богато італїяньских студентів єсть ранених. В містї панує огірченє против Італїянців. Побоюють ся, що власти готові замкнути університет, коли-б забуреня повторили ся. Рівночасно уладжують італїяньскі студенти демонстрациї під австрийским консулятом в Медіолянї. — Пробу римских студентів урядити демонстра-

In Asiam profectus est.

(З даньского — Амалїї Скрам).

(Конець).

— In Asia profectus est. — О, як єго то гризло і мучило! То буде єго смерть.

А чи не можлива поправа, нема вже оборони?

Схопив ся і почав проходжувати ся повільними кроками по вузкій, довгій комнатцї. Як може лиш стати ся чоловікови щось такого несподїваного? Чи справедливий Господь Бог лагідно на то глядить? Чи має бути там за щось покараний? Атже нинї рано, заки пійшов до іспиту, молив ся так горячо і побожно. Коли би був в тій молитві неуважний, але нї! А не знав о нїякім тяжшім гріху, якого би міг був допустити ся.

Длячогож Господь Бог допустив, аби він написав таку похибку, коли чей добре знав, що Гаґбарт уміє знаменито латину? Було неможливо, аби Господь був тим вдоволений. І єго мусїло то гнївати, єго також, бо він же єсть правдою і справедливостию. Чи не міг єму як помочи? Атже він всемогучий. Мусів длятого найти яке средство, коли би хотів. Ішло лиш о то, упросити єго, аби хотів.

Так. Молити ся мусів, молити ся так довго, доки би єму ставало сили, молити ся, аби навіть камінь змякшити. А коли так порушить серце Боже, здасть ся відтак з повним довірієм на єго волю, пересьвідчений, що єго вислухано і що буде єму поможено. І не буде вже по тім думати о цїлій пригоді, не буде вже видїти своїми очима нї Asia — нї Asiam. Бо віри було до того треба. Віра була услівєм, без котрого Господь не слухав би єго. Віра, хоч маленька як гірчичне зернятко, могла переносити гори. Горда, похвальна гадка!

Приступив до дверий і заикнув їх. А відтак упав перед ліжком на колїна, опер лікті о постіль і підняв зложені руки до гори.

„Отче наш, що єси на небесах, ти, що єси вітцем всїх людий, злих і добрих, віруючих і невіруючих, ти, що володієш всїм і над всїм, поверни голову свою на небі і нехай ласкавий погляд очий твоїх проникне аж сюди на землю під ту стріху, до тої комнатки, де я, матурист Гаґбарт Олїварий Єнзен, син дзвінника з больденьского приходства в Зиндмере, стою на колїнах і взиваю тебе“.

Протер рукою очи, аби відогнати вид проклятого слова Asia, що стояло перед ним і пекло єго аж до дна душі.

„Отче, о мій отче — почав знов голоснійше — відоймив від мене бремя караючої руки своєї. На так ганьбляче нещастє я справдї не заслужив. Знаєш, о пане, о як богато іде менї при тім, знаєш, як важна річ для мене, аби я зробив добру задачу. О знаєш, Господи, що було би менї стало ся лиш по справедливости, коли би там стояло Asiam а не Asia і справдї був то лиш чорт, твій і мій і нас всїх. Злий дух, що мою руку звів на ту страшну похибку. І тепер заношу покірну просьбу мою до тебе, що єси там в горі жерелом всеї сили, аби ти похибку за мене направив. Ти можеш то, коли схочеш. Ти, котрий в давнїйших часах і сам і своїми слугами тілько великих і добрих діл зробив, можеш зробити і то мале, невинне чудо, коли бідний чоловік так горячо тебе о те просить. А я вірю, Господи, вірю не лише що можеш, але також, що хочеш. Вірю в то безпечно, певно і твердо. Амінь!“

Встав і приступив до вікна, з котрого бачив близький лїсок. Мав нинї учити ся німецкого, першого предмету, з якого мав складати устний іспит, чи радше лїпше було вийти в тім краснім часї на прохід і вернути перед вечерою та ще раз горячо помолити ся.

Рішив ся вийти.

А однако лишив ся і глядїв довго наперед себе, великими своїми дитинними очима, в котрих сьвітив ще відблеск молитви і сльоз.

In Asia profectus est — нї, що то? Атже обіцяв, що вже не буде о тім думати, а тепер знов стояли ті слова перед єго внутрішним зором і він знов і знов читав на лїво цїлком на долї речене: In Asia profectus est.

Вхопив за капелюх і вибіг на двір.

Але на камінї, у воздусї, на лїсній стежцї перед собою, там на право на купцї домів, всюди читав ті нещастні слова. Силував ся думати о чім иншім, але то не удавалось єму.

Задержав ся і почав думати.

Гадав, що той тягар здоймив вже з себе і зложив єго на Господа, а однако всюди ходив з тим тягаром. Було то знаком, що Го-

цию в цїли отвореня італїяньского унїверситету в Триестї здушено енерґічно. — В Медиолянї повторили ся демонстрациї. Улицї, які ведуть до австро-угорского консуляту, замкнено. Демонстранти пішли під редакцию дневника „Secolo“. Арештовано 4 особи, які опісля увільнено.

Архиепископ праский, кардинал Скрбеньский витав пастирске посланіє о орґанїзациї католиків в Чехії. Лист вказує на виборчу борбу і згадує о сьвящениках і сьвітских особах, котрі ішли на чолї в борбі о достоїньство католицкого прапора. Одним з найважнїйших обовязків католицкого клира єсть праця на проповідници, в школї і при ложи недужого, але в теперішних часах вимагає ся від клира о много більше. Полїтичне житє займає ся не лише справами чисто місцевими, але втягає в дискусию правди віри, боре ся з ними і висьміває їх, підкопує відтак засади християньскої родини, виступає против тайни супружества, псує виховане молодежи. З огляду на ті відносини духовеньство повинно розвинути енерґічну дїяльність, зібрати всїх вірних під католицким прапором, не ждати, поки нарід до него не прийде, але іти сама між нарід, научати єго, просьвічувати, поясняти правди віри. Всїм сьвященикам, котрі свої сили віддали на службу католицкої орґанїзациї, висказує кардинал як найгорячійше признанє і подяку. Посланіє вказує вкінци на поодинокі центри орґанїзациї і поручає всїм сьвященикам, аби брали участь в зборах католицкого клира.

З Праги доносять, що в Чехії поновили ся демонстрациї з причини дорожнї. І так в місцевости Червоний Костелец зібрали ся около 800 осіб, котрі потягли на ринок, аби там демонструвати. Бурмістр і староста візвали їх, аби розійшли ся, але зібрані не услухали того візваня. Аж жандармерия розігнала демонструючих. Вечером заволодів спокій. — В місцевости Хромов була вчера демонстрация. Около 1000 осіб зібрало ся на ринку. По вислуханю короткої промови посла до Ради державної Яроша, зібрані розійшли ся. До заколоченя спокою не прийшло.

Новинки.

Львів, дня 16-го падолиста 1907.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар надав старостї Францови Віліньскому у Львові титул і характер радника Намістництва з увільненєм від такси. — П. Мінїстер справедливости переніс радника суду Йос. Майкснера з Кімполюнґа до Черновець та іменував радниками суду краєвого секретарів судових: Мих. Коралєвича в Чернівцях, Христофа Якубовича в Сучаві; дра Лазаря Орлендера в Чернівцях і дра Никол. Цуркана в Сучаві обох для Черновець; судию повітового Центу в Заставний для Сучави, заступника прокуратора дра Ромулюса Ревгу радником і начальником суду повітового в Кімполюнґу і секретаря судового дра Евг. Гакмана в Чернівцях, радником суду краєвого в Чернівцях.

— **Ц. к. Адмінїстрация податків** подає до відомости: По мисли §. 184 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 подає ся до загальної відомости, що зачисленє податників податку особисто-доходового округа оцїнкового міста Львова до поодиноких тїл виборчих по мисли §. 181 маючих ся утворити, зістало перепроваджене і що дотичні списи виборців виложені будуть до публичного перегляду в відділї рахунковім ц. к. Адмінїстрациї податків у Львові (ул. Цлова ч. 1, II п.) від год 9—1 перед полуднем від 17 падолиста с. р. почавши через 8 днїв т. є. до включно 24 падолиста с. р.

Евентуальні зажаленя против невластивому зачисленю податників до поодиноких тїл виборчих належить вносити в протягу висше визначеного 8 дневного реченця на руки підписаної власти вимірової; зажаленя ті не вздержують однак дальше чинностий урядових, а іменно відбутя важних виборів.

Право перегляду згаданих списів прислугує лиш особам до плаченя податку особисто-доходового в оцїнковім окрузї „Львів-місто“ обовязаним виготовлене відписів і витягів не єсть дозволене а евентуальні надужитя по мисли § 246 покликаного закона будуть карані. — Ц. к. Адмінїстрация податків.

— **Репертоар руского народного театру** в Станиславові. (Саля „Тов. ім. Монюшка“. Початок о годинї пів до 7 вечером). В недїлю дня 17 с. м. „Маруся Богуславка“ історично-побутова драма зі співами і танцями в 4 дїях з прольоґом М. Старицкого. — Ві второк дня 19 с. м. „Галька“ опера в 4 дїях С. Монюшка. — В четвер дня 21 падолиста с. м. „Аноніми“ знаменита штука в 3 дїях Деваліêра.

— **Дрібні вісти.** З днем 16 падолиста с. р. входить в житє уряд почтовий в Дарахові теребовельского повіта. До уряду сего будуть належити громади і дворскі обшари Дарахів і Тютків. Уряд сей буде сполучений з почтовою їздою, яка курсує межи Струсовом, Хмелївкою і Вишнївчиком.— Рада міста Товмача надала почетне горожаньство старостї п. Л. Попелеви і бурмістрови дрови Ант. Говурцї за їх заслуги около міста. — В Тростяньци коло Заболотова, власности спадкоємцїв бл. п. Леопольда Лїтиньского відкрито сими днями нові копальнї вугля. — В Тернополи відбув ся процес против офіциянта канцелярийного Прайснера, котрий, як то свого часу говорено, мав стати ся причиною смерти зарібницї Куклиньскої, котра прийшла до староства відобрати свій сак, котрим ловила рибу, а котру мав Прайснер так трутити, що она забила ся. Слїдство і переведена розправа виказали безосновність тої чутки, а Прайснера увільнено від вини і кари. — З дому родичів втекла 9-лїтна Кася Олецка, донька доорця дому ч. 4 при ул. сьв. Йосифата. — Муляр Йос. Матис побив при будові при ул. Коперника помічника мулярского Йос. Барща так, що аж треба було завізвати на поміч стацию ратункову. — Жена кондуктора зелїзн., Петронеля Піхлерова, впала вчера на тротоарі на ул. Фірманьскій так нещасливо, що зломила ногу.

— **Амат. театр „Сокола“ у Львові** (ул. Руска 20). В недїлю дня 17 с. м. о год. 7 вечер: „Наталка Полтавка“ народна оперета в 3 д. Ів. Котляревского, музика М. Лисенка. — Білети продає „Сок. Базар“, а перед представленєм від 5 год. каса.

— **Жертви російскої конституциї.** Від часу, коли в Росиї проголошено конституцию, значить ся, від 30 жовтня 1905, збільшило ся число засудів навіть як на російскі відносини в страшенний спосіб. Від згаданого часу засуджено 2717 осіб на кару смерти, з того 1144 осіб засудили воєнні суди. Страчено дїйстно 1780 осіб. 3268 осіб засуджено загалом на 29.523 лїт примусової роботи, а 605 на примусову роботу до кінця житя. До сего приходять ще засуджені на заточене в Сибір, з котрих 502 засуджено на цїле житє, 11.186 осіб засуджено загалом на 13.162 лїт вязницї і кріпости. З поміж засуджених творять більшість ті, котрі брали участь в масовім руху революцийнім; число їх виносить 14.624 душ або около 80 прц. всїх засуджених. За нарушенє чужого майна засуджено 1923 осіб, або $10^{1}/_{2}$ прц., а покарано не менше лиш 1114 редакторів і накладників всїляких ґазет і книжок. Заборонено загалом видавати 978 ґазет, а 174 опозицийних ґазет засуджено на 288.000 К грошевої кари. Ще в по-

---

сподь не вислухав єго, бо дармо силував ся скинути з себе той тягар.

І справдї так було.

Мусїв знов молити ся і то ще горячійше. Обернув ся, аби вернути до дому.

Мусїв бути ще покірнїйший, ще більше каяти ся, ще більше перейняти ся молитвою, аби відважити ся просити Всевишного о що небудь. Покладав ся на своє право і сьміло жадав, чого мав покірно випрошувати і вижебрувати з чолом до землї склоненим. Бог не найшов вподоби в єго молитві. Мав звивати ся як червачок у єго стіп, принести єму свою душу в жертву.

Коли вернув до своєї комнатки, замкнув Ґаґбарт опять двері, упав цїлим тїлом на землю і почав в горячих словах виливати свою душу перед Господом. Кликав до него тяжко зітхаючи і довго лежав оперши голову о зложені руки. Відтак вибухнув голосним, судорожним плачем.

Коли вкінци встав, чув немов би єму полекшало і немов би радість поволи виповняла єго серце і коли знов вийшов, удалось єму вскорі то болюче слово Asia цїлком прогнати з своїх думок.

Наповнений надією і відвагою ляг вечер спати, але коли рано пробудив ся, присїв єго привид in Asia profectus est новою мукою і між тим як мив і одівав ся, бачив постійно перед собою ту похибку. І видумував собі найнеможливійші пригоди, лише щоби позбути ся того привиду.

Лиця єго горіли, а в висках шуміла кров.

Але що помогло так мучити ся. То значило би лише вичерпати послїднї сили. Нї, молити ся, знов молити ся, то було одиноке. Видко Господь цїлком на то забув. Мав же мілїярди річий на голові. Розходило ся о те, аби єму то постійно пригадувати.

І молив ся знов довго, горячо та сїв відтак трохи спокійнїйший до науки. Але вже в день почав опять мучити ся гадкою, як то Господь зарядив, аби єго похибку — направити. Атже задачу мав професор у себе, а мав єї добре сховану в замкненій шафцї, або в своїм столику в школї.

Ба, що то значило? Господь чейже всемогучий і може проникнути всюди там, де нїхто не дістане ся. Чи зробить то сам, чи пішле за себе кого?

— Менї здає ся, що сидиш тут і хочеш Господу Богу нашому радою помагати! — відозвав ся нагле Ґаґбарт голосно до себе і розсьміяв ся.

Але помимо того — непевність і сумніви єго постійно вертали. Кождого рана попадав назад в безнадїйність, аби до вечера знов по численних душевних борбах виборoти собі віру, надію і певність.

Так минали днї.

День перед тим, заки проголошено рішенє професорского збору, мав сон — і єму видавало ся, що бачить латиньску задачу свою на якімсь престолї. Папір був такий довгий, що звисав в долину через край престола, а сягав аж до ступнїв престола. На ліво цїлком в долинї читав: In Asia profectus est. Нараз опинило ся в єго руцї перо, змочене вже в чорнилї, і хотїв приписати „m“, але в тїй хвили почув шелест над собою. Підняв голову і поглянув в гору а тут цїла стеля над ним цїлком зникла і велика, біла рука опускала ся поволи до престола. Колиж рука досягла задачі, випрямила вказуючий палець і писала там нїгтем щось на долинї. По тім піднесла ся рука, велика і біла опять до гори, високо... високо... аж зникла.

І він пробудив ся а від тої хвилї не було вже нї тїни сумнїву в єго души, що Господь сам поправив задачу.

На другий день, коли професори відчитували ноти, які одержали матуристи, стояв тут лагідно і спокійно з живим поглядом в ясних очах. Коли дійшла черга до него і коли почув, що одержав найлїпшу ноту з латини, що отже єго задача була без похибки, почув все таки немов би торгнене цїлим тїлом і повів рукою по лици.

Ґаґбарт не пійшов вже вечером на забаву студентів. Був надто перенятий чудом, яке на єго гадку стало ся. Мусїв бути сам, аби помолити ся і подякувати. І в самотї своїй обітував Господу, що буде сьвящеником а нїчим иншим.

І таки став сьвящеником.

І нїколи в цїлім єго побожнім житю навіть не прийшло єму на гадку, що чейже написав своїм власним пером і своєю власною рукою цїлком добре: In Asiam profectus est.

чатком с. м. було в петербургских арештах 6000 осіб.

— **Переміни ґарнізонів.** В галицких ґарнізонах наступлять в 1908 р. такі зміни: В першім (краківскім) корпусі: один баталїон 57 п. п. буде перенесений з Тарнова до Травника (в Боснї) і 3-ий баталїон 2-го полку кріпосної артилериї з Кракова до Триесту. — В десятім (перемискім) корпусі: 3-ий і 4-ий баталїон а також штаб 10 п. п. з Ярослава до Перемишля; штаб і один баталїон 58 п. п. з Перемишля до Станиславова, один баталїон до Заліщик і один до Будуя в Боснї; 11. баталїон піонїрів з Перемишля до Ґориції; два баталїони 3. п. кріпосної артилериї з Перемишля до Полї. — В одинайцятім (львівскім) корпусі: одна шкадрона 3. п. драґонів з Теребовлї до Тернополя; штаб, піонїрский відділ і друга дівизия 9. п. драґонів зі Львова до Бродів; одна шкадрона 1. п. уланів з Мостів великих до Львова; штаб, піонїрский відділ і одна дивизия 8. п. уланів з Тернополя (Зборів-Бережани) до Чернівців; одна дивизия до Нової Жучки; піонїрский відділ 13. п. уланів з Бродів до Золочева, друга дивизия з Бродів до Зборів; команда дивизиї кавалерпї зі Львова до Прешбурґа; команда 18. бриґади кавалериї з Золочева до Відня; штаб, 2. і 4. баталїон 24. п. п. із Станиславова і 3. баталїон з Заліщик до Відня; 10. п. гузарів з Чернівців (Нової Жучки) до Будапешту.

— **Де подївають ся сталеві пера?** В якійсь реставрациї зійшли ся два подорожуючі посередники купецкі і почали спорити з собою, чия фірма має більший оборот. Остаточно дійшло до того, що один з них сказав, що єго фірма заощаджує що року кілька бочок чорнила лиш через то, що не ставить вже точок на букву „і“, а другий відповів борзо на то, що єго фірма наскладала вже тілько з'ужитих сталевих пер, що з них побудовано кілька зелїзниць. Сю стару небилицю пригадує досьвід, зроблений недавно тому одним анґлїйским слїдителем природи, котрий поставив собі питане, де подїває ся тота величезна маса старих з'ужитих сталевих пер, котрі по найбільшій части щезають десь без слїду, хоч можна би гадати, що їх метль єсть досить опорний. Практичний Анґлїєць зложив в тихім кутику в городї кількасот ігол і сталевих пер з ручками так що они були виставлені на всї впливи воздуха. Показало ся отже, що ігли і сталеві пера ржавіють дуже борзо а вітер відтак роздуває червонаву ржу на всї сторони, не лишаючи й слїду з неї. Сталеві ігли держали ся найдовше, бо півтора року; звичайні шпильки від волося щезали без слїду вже по пяти місяцях а шпильки до припинаня по 18 місяцях. Сталеві пера ржавіють так, що по 15 місяцях випадають з ручок, підчас коли дерево ручок лишає ся майже не змінене. Досьвід сей потребує очевидно ще точного провіреня, але то річ певна, що із старих сталевих пер нїхто не буде робити шин під зелїзницю.

— **Недужий, що прожив 13 лїт у водї,** помер недавно тому в шпитали в Бравншвайґу. Дня 1 падолиста 1894 впав був тоді 20-лїтний муляр Фердинанд Шлїмме родом з Альсгавзен із сосни при зриваню шишок і потовк ся так тяжко, що єго треба було відставити до шпиталю. Лїкарскі розсліди показали, що він зломив собі стовп хребтовий при самім кінци і роздушив стриж хребтовий. Внаслїдок того відоймило єму цїлу долїшну часть тїла. Відходи з кишки і моч відходили з недужого так, що він того не чув і длятого настала обава, що він як би лежав довший час, відлежав би собі тїло і внаслїдок того мусїв би померти. Щоби єго уратувати, не позіставало нїчого, як держати єго через якийсь час у водї. Позаяк лїкарі переконали ся, що тут не помогла би нїчого й операция, то остаточно постановлено держати єго й дальше у водї. Нещасливому зроблено таку ванну, в котрій були вложені вибиті рами, на котрих спочивало тїло, а з котрих можна єго було вигідно виймати. Дальше пороблено такі прилади, щоби недужий в в тій ваннї міг порушати ся а відповідно уложена до пересуваня дошка служила єму за столичок. Вода до тої ванни сама напливала і відплила та була удержувана завсїгди при теплотї 27 до 28 степенів Реоміра.

Шлїмме навик небавком зовсїм до нового способу житя; єму давали добре їсти і небавком прийшов він до сили і виглядав здорово. При тім він і не дармував. Сидячи у водї, робив клїтки, займав ся годївлею канарків, робив вироби виплїтані з дроту і остаточно набрав такої зручности, що вироби того дивного недужого мали значний покуп. Часть заощаджених гроший посилав правильно своїй матери а крім того купив собі візок, в котрім служба шпитальна або дехто із подужавших вивозив єго на короткий час до города а навіть і до міста. Недужий коли не сидів у водї, то дїставав болїв в тім місци, де кінчить ся стриж хребтовий і мусїв зараз лїзти до води, в котрій пересидів так майже цїлих 13 лїт. В послїднім часї проявило ся у него гниюче запалене колїна а опісля туберкульоза а недужий, знаючи, що для него нема вже виходу, закінчив житє зовсїм спокійно.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 15 падолиста:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 12·20 до 12·40; жито 11·10 до 11·30; овес 7·10 до 7·30; ячмінь пашний 7·— до 7·50 ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 9·50 до 10·50; вика 6·50 до 6·70; бобик 6·70 до 6·90; гречка —·— до —·—; кукуруда стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка 30·— до 36·—.

Телеґрами.

Прага 16 падолиста. Ческі міністри др. Фідлер і Прашек прибули тут вчера і зложили візити намістникови, маршалкови і иншим достойникам. Оба міністри перебудуть тут до понедїлка.

Триест 16 падолиста. Вчера вечером повторили ся проби устроєня демонстрациї в користь італїяньского унїверситету, але полїция не допустила до того.

Льондон 16 падолиста. Премієр Кампбель-Баннерманн одержав мемориял підписаний 136 лїберальними членами парляменту в справі обниженя видатків на войско і фльоту.

Віндзор 16 падолиста. Вчера по полудни вручено цїсареви Вільгельмови диплом почетного доктора прав в унїверситетї в Оксфордї.

Лїсбона 16 падолиста. Внаслїдок бурі розбила ся лодка рибацка і згинуло 14 людий. Тїла 12 жертв вже видобуто

Тульон 16 падолиста. Близь Порту арештовано якогось підозрілого чоловіка, котрий подав, що називає ся Макс Шуман і походить з Нїмеччини. Знайдено при нїм мапу Австриї і Бавариї, гадають, що то якийсь шпигун.

Париж 16 падолиста. Кораблї воєнні всїх катеґорий в Тульонї одержали нову книгу сиґналову, позаяк єсть обава, що шпигун Ульмо знає давну книгу. Після донесеня „Echo de Paris“ приступило і мінїстерство маринарки з тої самої причини до переробленя важного документу о тактицї маринарки.

Петербург 16 падолиста. Бесїду президента Думи, Хомякова, критикують дуже остро орґани партиї кадетів та лївиці, доказуючи, що новий президент зарекомендував ся яко представитель тїсних стремлень партийних.

Томск 16 падолиста. Підчас віча в технольоґічнім інститутї возьний вказав на студента Наследичева яко на участника замаху на інститут і убийства книговодця. Наследичева арештовано.

Рим 16 падолиста. В Мілянї поновили ся вчера демонстрациї студентів в користь італїяньского унїверситету в Триестї. Також і у Фльоренциї устроєно подібну демонстрацию а в будинку австро-угорского консуляту вибито вікна.

Буржь 16 падолиста. З висшого порученя комендант 16. дивизиї приказав арештувати якогось капітана за провини гомосексуальні.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).